

Vívóhíradó

XXV. ÉVF. 9. SZÁM

A MAGYAR VÍVÓ SZÖVETSÉG LAPJA

1978. SZEPTEMBER

Szerkesztette: TÁBOR ISTVÁN

Kiadja a Sportpropaganda Vállalat. — Felelős kiadó: Szebeni István igazgató. — Készült a Sportpropaganda Vállalat Sokszorosító Üzemében. Műszaki vezető: Tihanyi Sándor. — Az előállítás helye: 1143 Budapest, Dózsa György út 1-3. Ideje: 1978. okt. — Terjeszti a Magyar Posta.

ELŐTERJESZTÉS

a hamburgi Vívó Világbajnokságon

részvett csapat szerepléséről

1. A XXXIV. vívó világbajnokságot Hamburgban (NSZK) rendezték meg, 1978. július 13-22. között.

2. A magyar csapat összetétele:

Kovács Gyula	Tordasi Ildikó
Kovács István	Maros Magda
Marton István	Rejtő Ildikó
Demény László	Kovács Edit
Komatits József	Szolnoki Mária
Kolczonay Ernő	Gedővári Imre
Dr. Osztrics István	Gerevich Pál
Pap Jenő	Nébald György
Kulcsár Győző	Hammang Ferenc
Dr. Fenyvesi Csaba	Nagyházi Zoltán

A hamburgi világbajnokság az év legnagyobb vívóeseménye, az olimpiai ciklus fontos állomása volt. Versenyzőink, valamint külföldi ellenfeleink felkészültségét ezen a versenyen lehetett a legjobban felmérni.

Megítélésünk szerint a 4 éves olimpiai program helyesen határozza meg feladatainkat. Széleskörű konzultációk alapján amennyiben szükséges, lényegében utolsó lehetőségünk, hogy a felkészülés egyes lehetőségeiben esetleg változtassunk.

A világbajnokság eredményeit vizsgálva, a csapat szereplését összességében - a két arany dacrára - némileg a várakozás alattinak minősítjük.

Célkitűzések, illetve eredmények a következők voltak:

Férfi tőr egyéni célkitűzés: döntőhöz közeli helyezés.

Elért eredmény: Kovács István VII. hely.

A tervet teljesítettük.

Férfi tőr csapat célkitűzés: V.-VIII. hely megszerzése.

Elért eredmény: VI. hely.

A tervet teljesítettük.

Női tőr egyéni célkitűzés: dobogós helyezés.

Elért eredmény: Kovács Edit VII. hely.

A tervet nem teljesítettük.

Női tőr csapat célkitűzés: II.-III. hely.

Elért eredmény: VII. hely.

A tervet nem teljesítettük.

Párbajtőr egyéni célkitűzés: egy döntős helyezés.

Elért eredmény: Dr. Fenyvesi Csaba IX. hely.

A tervet nem teljesítettük.

Párbajtőr csapat célkitűzés: II.-IV. hely.

Elért eredmény: I. hely.

A tervet túlteljesítettük.

Kard egyéni célkitűzés: egy dobogós helyezés.

Elért eredmény: Gerevich Pál IV. hely. (Holtverseny u.)

Nébold György VII. hely,

Gedővári Imre, IX. hely.

Hammang Ferenc

A tervtől minimálisan lemaradtunk.

Kard csapat célkitűzés: II.-III. hely.

Elért eredmény: I. hely.

A tervet túlteljesítettük.

A fenti eredmények alapján megítélésünk szerint tőrben, kardban és párbajtőrben teljesítettük az elvárást, míg női tőrben jóval a várakozás alatt szerepeltünk.

A magyar csapat 18 olimpiai pontot szerzett a reálisan várható 23-25 ponttal szemben, de ezt ellensúlyozza a nem várt két aranyérem. A nemzetek nagydíjában a második helyről a harmadikra estünk vissza.

A világbajnoki szereplés értékelése fegyvernemenként:

Férfi tőr csapatunk: Kovács István, Kovács Gyula, Marton István, Demény László, Komatits József.

A várakozásnak megfelelő eredményt értünk el.

Kovács István: ezen a világbajnokságon jó fizikai és pszichikai állapotban versenyzett úgy az egyéniben, mint a csapatban. Technikája magasszintű, kiváló formában versenyzett.

Kovács Gyula: egyéniben az első két fordulóban jól vivott, utána elbizonytalanodott. Jó fizikai állapotban volt, technikai téren kell fejlődnie, pszichikai és taktikai téren sok probléma adódik nála.

Komatits József: egyéniben gyengén, csapatban váltakozóan vivott. Önbizalom nélkül, technikai fogyatékoságok is nehezítik fejlődését. Nagy hátrány, hogy az év döntő részét Szombathelyen, komoly partnerek nélkül tölti. A pesti edző-kérdés is megoldatlan.

Demény László: első világbajnokságán nem váltotta be a reményeket. Kiemelkedő szorgalmu versenyző, gátlásos, technikai és taktikai fogyatékoságokkal.

Marton István: idősebb versenyző, gyenge idegállapotban egyéniben gyengén, csapatban megfelelően szerepelt.

Tőrözőink csapateredménye megfelelő, csak a tavalyi VB. győztes NSZK-tól és a II. helyezett olaszoktól kaptak ki, sőt az olaszokat számunkra nagyon fontos mérkőzésen meg is verték.

Feladat új fiatalok beépítése, de ne feledkezzünk el az ifjúsági VB. eredményeiről. Somodi felépülése várhatóan erősíteni fogja a csapatot.

Női tőr csapatunk: Tordasi Ildikó, Rejtő Ildikó, Kovács Edit, Maros Magda, Szolnoki Mária.

Ugy csapatban, mint egyéniben a várakozás alatt szerepeltek.

Rejtő Ildikó: 41 éves, jó fizikai és idegállapotban versenyzett, teljesítményét jónak ítéljük. Ezen értékelésnél figyelembe kell venni, hogy nem lehet vele szemben tíz év előtti elvárást támasztani.

Szolnoki Mária: egyéniben megfelelően, csapatban kevés lehetőséget kapva, jól vivott.

Maros Magda: egyéniben jó fizikai állapotban, technikai fogyatékoságokkal, labilis idegállapotban versenyzett, a döntő pillanatban pszichikai vereséget szenvedett. Csapatban a román mérkőzésen ismét a legjobb volt, a vereség után lelkileg teljesen összetört.

Kovács Edit: VII. lett, vereségeit az egyéniben és csapatban is a döntő jelentőségű mérkőzéseken szenvedte el. Jó fizikai, rossz idegállapotban versenyzett. Reá lehet legkevésbé taktikai tanácsokkal hatni, teljesítménye közepes volt.

Tordasi Ildikó: sajnos évek óta rajta áll vagy bukik a magyar női tőrívás eredményessége. Hiányzik a régi Rejtő, Bóbis stb. Epehólyag gyulladása és rossz idegállapota csak mérsékelt teljesítményre tette őt képessé. Egyik legszorgalmasabb, legjobb versenyzői adottságokkal rendelkező versenyző, akinek pszichikai alkata is kitűnő. A magyar vívás egyik döntő problémája az ő ismét formába hozása. Sajnos, ezen a világbajnokságon női csapatunk gyenge szereplése az ő rossz formájának a következménye.

Tovább kell keresni a fiatal versenyzőket, fontos feladat a személyi ellentétek tompítása.

Ennél az eredménynél a csapat többet tud. Sportszerű, szorgalmas felkészülésükkel, valamint Tordasi közepes formája esetén csapatunk a dobogón végzett volna.

Párbajtőr csapat: Dr. Fenyvesi Csaba, Dr. Osztrics István, Kulcsár Győző, Pap Jenő, Kolczonay Ernő. Egyéniben a várakozás alatt, csapatban a várakozás felett szerepeltünk.

Dr. Fenyvesi Csaba: egyéniben jó formában, de hiányos felkészülése miatt rossz erőnléttel, már nem tud ennél jobb eredményt elérni. Csapatban kiemelkedő formában versenyzett.

Kulcsár Győző: nem tudja az idegi terhelést elviselni, nagyon sportszerű, szorgalmas felkészüléssel készült. Egyéniben gyengén, csapatban jól szerepelt. Nem valószínű, hogy az olimpián számíthatunk rá.

Dr. Osztrics István: lelkiismeretes felkészülés után, jó fizikai állapotban, sérülten, sok lelki problémával, a várakozás alatt szerepelt. Ennek ellenére a jövő szempontjából változatlanul egyik döntő jelentőségű versenyzőnk.

Pap Jenő egyéniben gyengén, csapatban kiemelkedően, jó fizikai állapotban, technikai fogyatékoságokkal versenyzett. Ezen a világbajnokságon bizonyította, jó idegzetű versenyző.

Kolczonay Ernő egyéniben az előmérkőzéseken kitűnően, a direkt kieséses fordulóban gyengén, csapatmérkőzéseken ragyogóan küzdve, eredményesen vivott. Példaszerű szorgalmu versenyző, technikailag fejlődni és higgadnia kell.

Ennek a fegyvernemnek az utánpótlása a leggyengébb, sürgős feladat a lemaradás behozása.

A nagyon értékes első hely minden elismerést megérdemel, de ugyanakkor reálisan látni kell a jövőt illető problémákat. Nem lehet figyelmen kívül hagyni a versenyzők közötti személyi ellentéteket sem.

Kard csapat: Gerevich Pál, Gedóvári Imre, Hammang Ferenc, Nagyházi Zoltán, Nébald György.

Egyéniben némileg a várakozás alatt (bár négy versenyzőnk volt a legjobb 12 között), csapatban várakozás felett szerepeltünk.

Gerevich Pál ebben az évben először egyéniben kiválóan, a holtversenyre fizikailag és idegileg elfáradva, csapatban - különösen a szovjetek ellen - ragyogóan vívott. Jó technikai képzettségű, megfelelő taktikai érzékkel rendelkező versenyző. Fizikai állapotát kell javítani.

Gedóvári Imre jó formában, az egyéniben kissé idegesen - az évi sok jó eredménytől megnyomva - versenyzett. Ragyogó taktikai és tempóérzéke, jó technikai képesség, jó fizikai és idegállapot jellemezte a csapatversenyen, ahol a legjobb vívást a magyarok közül ő produkálta.

Nébald György befutott nemzetközi klasszissá, Megfelelő technika, ragyogó idegállapot, jó taktikai képesség és jó fizikai állapot jellemezte. Kitűnő egyéni szereplése után a csapatversenyen is döntő érdemeket szerzett az aranyérem kivívásában.

Hammang Ferenc szerényebb képességű, nagy szorgalmu, céltudatos, jó formában lévő versenyző.

A románok ellen döntő érdemeket szerzett a győzelem kivívásában. Magatartása példászerű, jó hatást gyakorol a fiatalokra.

Nagyházi Zoltán gyengébb egyéni teljesítmény után, csapatban megfelelt. Jó szellemű, jó technikai képzettségű versenyző.

Külön említést kell tenni a kardcsapat példászerű magatartása, egymást segítő győzniakarására. Véleményünk szerint ebben a fegyvernemben még sok örömünk lesz.

Igazolva látszik új összetételű kardcsapatunk kijelölése, amelynek további erősítése szükséges. Általánosságban megjegyezzük, hogy a magyar válogatott fiatalítása szempontjából az első lépéseket megtettük. Várhatóan jövőre ez a folyamat tovább fog folytatódni.

Döntő feladat az utánpótlás kérdésének megoldása. A sok pszichikai probléma megoldására várjuk a TFKI hathatósabb segítségét.

Külföldi versenyzők rövid jellemzése

Megállapítható, hogy ezen a világbajnokságon a technika, illetve csak a küzdő jellegű vívás párharcából a technika-centrikus vívás került ki győztesen. Véleményünk szerint a legjobbak jó fizikai adottságaik mellett technikailag is magas szintet képviseltek. A nemzetközi élmezőny nagyon kiegyensúlyozódott. Három fegyvernemben négyes, kardban ötös holtverseny után dőlt el az első hely.

Csapatban rengeteg a 8:8-as, illetve szoros mérkőzés volt. Figyelmet érdemel az NDK, a lengyel és a csehszlovák vívósport előrelépése, edzésmódszereiket tanulmányozni kell. Törvívásban a fiatal lengyel csapat győzelme a tavalyihoz képest nagy meglepetés, bár az évközi versenyek sejtették jó szereplésüket.

Továbbra is a szovjet, NSZK, olasz és francia csapat van az élvonalban, de a románok és japánok is bárkinek komoly ellenfelek.

Sok fiatal van a mezőnyben, a konkurrencia harc nagyon megnőtt. Nagyon nehéz feladatnak látszik velük a lépést tartani.

Női törvívásban a Szovjetunió fölénye vitathatatlan, meglepetés volt a lengyelek és az NDK-sok kitűnő szereplése. A román, olasz, francia és magyar csapat nem fejlődött. Egyéniben Raczova és Hanisch ismét bebizonyították nemzetközi klasszisukat.

Párbajtőrben a románok távollétében hét nemzet - a csehszlovákokat nem lebecsülve - küzdött közel azonos eséllyel az első helyért. Az NSZK és Svédország némileg visszaesett, a Szovjetunió és Magyarország fejlődött, Svájc, Franciaország, Lengyelország továbbra is az élvonalhoz tartozik. Egyéniben a francia Ribout és az NSZK-s Pusch külön klasszist képvisel, nehéz lesz az aranyat megvédeni.

Kardban a magyar csapat előrelépése volt számunkra a legnagyobb öröm. A szovjet, román, olasz, magyar párharc és némileg lemaradva a lengyelek, a távolmaradt kubaiak tartoznak az élvonalba.

Egyéniben változás talán csak annyi történt, hogy Burcev és Nébald Gy. beérett nemzetközi klasszissá. Ez a fegyvernem fejlődött - örömünkre - technikai szempontból a legtöbbet és ez biztosítéknak látszik, hogy a sokszor attól való félelem, miszerint a fegyvernem elsorvad, tul pesszimista megítélés.

Elnökségi állásfoglalás

A vívó válogatott hamburgi szerepléséről

A Magyar Vívó Szövetség megtárgyalta a vívó válogatott hamburgi világbajnoki szereplését, az OTSH elnöki értekezletére készült jelentés alapján. A kiegészítések és a vita figyelembevételével az elnökség az alábbi észrevételeket, illetve határozatokat hozta:

A magyar csapat szereplését - a két aranyérem ellenére - úgy értékelte, hogy az elmaradt a várakozástól, szélsőségek jellemezték. Az egyéni számokban a négy döntőben mindössze egy magyar versenyző szerepelt, a csapatversenyekben viszont a két aranyérem kiemelkedő eredménynek számít. Előrelépés tapasztalható a kardvívásban, amit a csapat aranyérem igazol. A párbajtőr-csapat az elmúlt évekhez és a várakozáshoz képest kiugróan szerepelt, ugyanakkor egyéniben nem sikerült számottevő eredményt elérnie.

Az elnökség összefüggést lát a férfi tőr mérsékelt - de a vele szemben jelenleg támasztott követelményeknek megfelelő - szereplése és a női tőrvívás ezen a világbajnokságon mutatott várakozás alatti szereplése között.

Összegezésként megállapítható, hogy míg az érmeiket tekintve elégedettek lehetünk, ugyanez nem mondható el a teljesített olimpiai pontok (18) és a nemzetek pontversenyének rangsora (IV. hely) tekintetében.

Az elnökség a következő intézkedések megtételét határozta el:

- Az összes tapasztalat felhasználásával (kiegészítő fegyvernemi edzői jelentések, edzőbizottsági viták, elnökségi vita stb.) elemzést kell készíteni a vívás fejlődésének várható irányáról, ellenfelekről, csapatokról, az ellenük eredményesen alkalmazható harcmodorról, taktikáról.
 - Meg kell vizsgálni a vezetés helyzetét, és az elemzés alapján intézkedéseket kell hozni a vezetés minden szintjén az egység megteremtésére.
 - Továbbra is fegyvernemekre bontottan kell ki munkálni az 1979. évi világbajnoksági felkészülési tervet, figyelembe véve az olimpiai programot és azt, hogy még jobban érvényesüljön az egyénekre lebontott munka és versenyeztetési rend.
 - A megszabott munkát - függetlenül attól, hogy központilag vagy egyesületben végzik - maradéktalanul a megkövetelt intenzitással kell elvégezni. Továbbra is be kell tartani a rend és fegyelem, a sportszerű versenyzési légkörre vonatkozó követelményeket.
 - Külön vizsgálat tárgyává kell tenni a női- és férfi tőrvívás helyzetét a feltétlenül szükséges előrelépés érdekében.
 - Tovább kell finomítani az új válogatási rendet, figyelembe véve a legerősebb olimpiai csapat kialakításának igényét, és a nyílt versenyzésre való ösztönzést.
- Alapjaiban kell foglalkozni az utánpótlás nevelés kérdésével, két vonatkozásban:
- az egész sportág utánpótlás fejlesztése,
 - a magyar vívó válogatott utánpótlás fejlesztésének meggyorsítása.

Tőr csapat

1977-ben férfi tőr-csapatunk az V. hely megszerzésével a várakozásnak megfelelően szerepelt.

A válogatott keret az alapozó időszakban jó munkát végzett. Ebben a munkában egyedül ifj. Somodi Lajos nem vett részt, mert gerincműtétet hajtottak végre rajta.

A szakmai alapozás is zavartalanul folyt le, s ebbe a munkába már Somodi is bekapcsolódott. Megnyugtató volt, hogy a műtét utáni első válogatóversenyt megnyerte, így biztosan számítottam VI. szereplésére. Sajnos azonban a szezon közepén a bal térdén megsérült, s porcműtétre került sor. Ezzel kiesett a korábbi években legeredményesebb versenyzőnk a további felkészülésből és a VB. csapatból.

Tőrözőinknek a nemzetközi versenyeken nem sikerült említésre méltó eredményeket elérni, messze elmaradtak az előző évi eredményektől. A magyar bajnokság után kialakult a csapat, amelynek szerepeltetése egyideig bizonytalan volt. Végül mégis a teljes csapat szerepeltetése mellett történt döntés.

Az edzőtáborban megfelelő munka folyt és a csapat tagjainak formája jónak látszott.

1978. július 11. -én
 Kovács István
 Kovács Gyula
 Demény László
 Marton István
 Komatits József

összeállítású csapattal érkezünk meg Hamburgba, ahol másnap edzést tartottunk.

Jul. 13. -án a férfi tőrözők egyéni versenyével megkezdődött a világbajnokság.

Az első fordulóban Kovács Gyula 4 győzelemmel, veretlenül végzett, Komatits József 4 győzelem, 1 vereséggel csoportelső lett, míg Kovács István 3 győzelem, 1 vereséggel csoport második. Sajnos, Demény László és Marton István a viszonylag gyenge csoportból sem tudta biztosítani a továbbjutást. Igaz, hogy Demény Lászlónál több nagy bírói tévedés is elősegítette a kiesést.

A második fordulóban Kovács Gyula folytatta jó vivását és 5 győzelemmel, veretlenül, szép vivással lett csoportelső Kovács István is. Komatits gyengébb vivással, 2 győzelemmel biztosította a továbbjutást.

A harmadik fordulóban Kovács István 3 győzelemmel biztosan jutott a táblára, ahol az előkelő 4. helyre került. Ha utolsó mérkőzését nem veszti el 5:4 arányban, ranglista első lett volna. Kovács Gyula nem tudta folytatni jó vivását és Komatits Józseffel együtt kiesett a további küzdelemből. Mindkettőjüktől vártuk a 32-es táblára való jutást.

Kovács István első ellenfelét, az ausztrál Simont könnyedén, 10:1 arányban győzte le, azonban a cseh-szlovák Zukal-tól 10:5-ös vereséget szenvedett el, s így vigaszágra került.

A versenyt másnap folytatták, ahol Kovács István az olasz Scuri ellen - nagyon izgalmas mérkőzésen - 10:9 arányban nyert. Ezután a francia Bonnin ellen nyert, végig biztosan vezetve, 10:7 arányban.

A következő ellenfele az egész évben kitűnően szereplő román Kuki volt. Kovács ismét nagyon jó vivással nyert 10:7 arányban. A döntőbe jutásért az ugyancsak román Tiu-val mérkőzött és óriási küzdelem után, 10:9 arányban alulmaradt. Egyetlen találaton mulott, hogy nem jutott a VB. hatos döntőjébe.

A döntő végeredménye a következő:

1. Flament	francia	4. Tiu	román
2. Romankov	szovjet	5. Koukal	csehszlovák
3. Hein	NSZK	6. Riziev	szovjet

Két nappal később, a csapatmérkőzésekkel folytatódott a férfi tőrözők küzdelme. 24 ország csapatait 6 csoportba osztották, ahonnan 2-2 csapat jutott tovább. Csapatunk a „C” csoportba került Olaszország, Japán, Dánia csapataival együtt.

Első mérkőzésünket Japán ellen vívtuk. (Kovács I. 4, Kovács Gy. 2, Demény 2, Komatits 2 győzelmével biztosan nyertünk 10:6-ra.) Ezután Dánia ellen a Kovács Gy, Komatits, Demény, Marton összeállítású csapat 16:0 arányban nyert.

Harmadik mérkőzésünket Olaszország csapata ellen vívtuk és az előző évi ezüstérmes csapat ellen 9:7 arányban nyertünk. Elismerésre méltó teljesítmény volt. Kovács I, Kovács Gy, Komatits 3-3 győzelmet szerzett, a csapat negyedik tagja Demény nem csinált győzelmet.

A nyolc közé jutásért Ausztria csapata volt az ellenfelünk és 9:3 arányban győztünk. Komatits 3, Kovács I. Kovács Gy, Demény 2-2 győzelmet szerzett.

A négy közé jutásért az NSZK csapata, az előző évi világbajnok volt az ellenfél. Sajnos, csapatunk - bár jól küzdött - nem tudta megakadályozni az NSZK csapatának győzelmét és 9:5 arányban alulmaradtunk. Kovács I. 2, Demény, Kovács Gy. 1-1 győzelmet szerzett. Komatitsot két vereség után leváltó Marton szerzett még 1 győzelmet.

Ezzel a vereséggel a hátsó négybe jutottunk és a hatba kerülésért az NDK csapatával kellett mérkőznünk. Nagy elszántsággal, kitűnő küzdéssel 9:2-re megnyertük a mérkőzést, Kovács I, Demény 3-3, Kovács Gy. 2, Marton 1 győzelmével.

Az utolsó mérkőzésünket ismét Olaszország ellen kellett vívni. Nem sikerült megismételni a csoportbeli eredményt és 9:5 arányú vereséget szenvedtünk. Marton 2, Kovács I. Demény 1-1 és a Kovács Gy. helyére beállított Komatits 1 győzelmet szerzett.

A csapat VB. sorrendje az alábbi:

1. Lengyelország	4. NSZK
2. Franciaország	5. Olaszország
3. Szovjetunió	6. Magyarország

Csapatunk ezzel az eredménnyel nem lépett nagyon előre, de biztosította helyét közvetlen az élmezőny mögött. Ez megfelel a vezetés által kitűzöttnek. A mezőny rendkívül erős voltát bizonyítja, hogy az előző évi világbajnok és második helyezett két csapat ez évben a negyedik-ötödik helyen végzett. Az egy évvel korábbihoz viszonyítva a román csapattal bővült a mezőny.

Ha hozzávesszük, hogy Somodi hiányzott a csapatból, az eredménnyel - pillanatnyilag - elégedettek lehetünk.

Végezetül rövid jellemzést szeretnék adni csapatunk tagjairól, illetve utánpótlásunkról.

Kovács István: 29 éves, technikailag remekül képzett, taktikailag is érett. Ezen a világbajnokságon remekül vívott és egyetlen találat hiányzott a döntőbe jutáshoz. Támadásai jobbak voltak, mint a korábbi években. A továbbiakban is biztos tagja lesz válogatott csapatunknak.

Kovács Gyula: 24 éves, technikailag, taktikailag fejlődni kell. Küzdőképességét tovább kell javítania, kitűnő fizikai képességeit jobban kihasználnia. Biztos tagja a csapatnak.

Komatits József: 29 éves, technikailag közepes. Idegállapota labilis. Nagy erőfeszítésre lesz szükség, hogy versenyben maradjon. Nehezíti helyzetét, hogy a közös felkészülésben komoly nehézségek árán tud résztvenni.

Demény László: 25 éves. Először szerepelt VB-n. Szereplését nem kísérte szerencse. Önbizalmát növelni kell és technikailag is javulnia, hogy továbbra is a csapat tagja lehessen.

Marton István: 34 éves. Technikailag közepes, idegállapota gyenge. Átütő erejű támadásai hiányoznak. Helyettesítéséről gondoskodni kell.

ifj. Somodi Lajos: 25 éves. Korábbi eredményeinek ismeretében tőle várható a következő években a legjobb eredmény. Az elmúlt, alig másfél év alatt 3 műtéten esett át. Már felépült, szeptemberben a kerettel együtt elkezdte az alapozást.

Az utánpótlásról röviden:

Orosz Gyula: 22 éves. Az elmúlt két évben minden lehetőséget megkapott, az eredményekkel azonban adós maradt. „B” kategóriás versenyeken kell a jövő évben bizonyítania.

Szelei István: 18 éves. Kitűnő adottságú versenyző, felnőtt eredménye azonban még nincs. Technikai képzésére rendkívül nagy gondot kell fordítani.

Nemes László: 18 éves. Hasonlóan tehetséges fiatal. Taktikai adottságai jók. Technikailag sokat kell fejlődnie.

Pap András: 18 éves. Kitűnő technikájú fiatal, aki a hazai eredményekkel adós, de egy-két nemzetközi eredménnyel hívta fel magára a figyelmet.

Katona István: 20 éves. Az idei magyar bajnokság döntőjébe jutott és bátor versenyzésével tünt fel.

A további versenyzők név szerinti felsorolását nem tartom szükségesnek. Elsősorban a felsoroltakból látom a lehetőséget a csapat felfrissítésére. Biztosítani kell ezen fiataloknak a rutinszerzés lehetőségét és megítélésem szerint 1-2 éven belül kialakulhat egy olyan csapat, amelyik képes a 4 közé jutni és amelyik csapat elé ilyen célokat tudunk kitűzni.

Somodi Lajos

Női tör csapat

Női tör csapatunk az elmúlt évben a vártnál gyengébben szerepelt Buenos-Airesben. Idei szereplésük az elmúlt évinél is jóval eredménytelenebb volt.

Mondhatnám, hogy idei szereplésük egy folyamatnak várható következménye ugyanakkor, ha pld. Tordasi Ildikó Moldován asszójában az angol zsürielnök nem hibázik háromszor is, szerintem meg van az ezüst-érem, vele együtt a jó szereplés. Ez azonban a meglévő hibákon mit sem változtatott volna. Az elmúlt évi beszámolómban leírtam, hogy női tör csapatunk leszálló ágban van, véleményemet arra alapoztam, hogy a csapatból Rejtő Ildikó és Szolnoki Mária vivása stagnál, sőt lefelé ivel. Ehhez járult idén Tordasi Ildikó egész évi gyengébb formája, amely már az elmúlt évben is mutatkozott, nála nagyfoku idegfáradtság lépett fel, amely egész évi fásultságban jelentkezett.

Ahhoz, hogy ma egy csapat a VB-n eredményesen szerepeljen, legalább egy világklasszis versenyző (jó formában) és három jó vivó szükséges.

Sajnos a magyar csapatban idén csak jó vivók voltak és ez kevés volt; kétszer szenvedett vereséget a magyar csapat a legminimálisabb arányban - 8:8-ra - és ez női törvívásunk mélypontját jelentette. Évek óta tudjuk, hogy a magyar csapat szereplése elsősorban Tordasi Ildikótól függ; ha ő biztos 3-4 győzelmes volt, nyert a csapat. Idén csak 1-2 győzelemre volt képes. Másik meghatározó tényező Rejtő Ildikó, aki az elmúlt évben Buenos-Airesben gyengén vivott, már nem a régi, erős csapatok ellen biztos 3 győzelmet nem lehet várni tőle, ő az elvárásnak maximálisan megfelelt, nem rajta mulott a gyenge eredmény.

Maros Magda a románok ellen jól vivott (3 győzelmet szerzett), ugyanakkor folyamatos kiemelkedő teljesítményre nem képes. (Franciák ellen 1 győzelem!)

Kovács Edit volt a csapat homokzsákja. Tudtuk, hogy nem kimondottan alkalmas a kezdő és befejező szerepre, mágis kényszerítve voltunk erre, mert sem Rejtő, sem Tordasi, sem Maros nem szívesen viv a csapat elején és végén, így Kovács Edit is csak biztos 2 győzelmes versenyző volt, a nagy idegi csatát nem állva, a döntő utolsó mérkőzéseket elvesztette.

Szolnoki Mária az egyéniben nem vivott önmagához képest rosszul, csapatban valahogy ugyanugy, mint az elmúlt évben, nem mertük erős csapatok ellen vivotni. Egyébként is csak biztos közepes teljesítményre képes.

Csak emlékeztetésnek említem: női tör csapatunk (Tordasi, Rejtő, Bóbis, Szolnoki) 1971-ben Tordasi és Rejtő 4, illetve 3 győzelmével verte a franciákat 8:8-ra és került döntőbe.

1972-ben az olimpián a fiatal Tordasi franciák elleni 3 győzelme, az olaszok elleni 4 győzelme kellett, hogy a csapat ezüstérmes legyen.

1973. Göteborg: Rejtő 4 győzelme kellett a románok ellen, hogy döntőbe kerüljenek, ahol nyertek.

1975-ben ismét Tordasi 4 győzelme kellett a románok ellen a döntőbe jutáshoz.

1976-tól ezek a kiemelkedő teljesítmények hiányoznak, döntő pillanatokban a csapat ezek híján rendre elbukik, eredménye évről évre gyengül.

Meg kell említenem, hogy a szülés után visszatérő, idegileg remélhetőleg megerősödött Bóbis Ildikóval a csapat eredménye várhatólag javulhat.

Az egyéni verseny ismertetésére azért nem tértem ki külön, mert a csapat szereplés értékeléséből egyenesen következik, hogy közepes vivással, csak átlag eredményre képesek. Mind az öt versenyzőnk bekerült a 32-es direkt-ágra (egyedül a 4 fegyvernemben), ott azonban már kiemelkedő teljesítmény kellett volna egy döntőbe jutáshoz, így törvénytörően buktak el a direkt-ág különböző szakaszain.

Szócs Bertalan
mesteredző

Párbajtőr csapat

A világbajnokságra a magyar párbajtőr csapat a Magyar Vívó Szövetség által kiadott program alapján, a fegyvernem jellegének figyelembevételével készült fel.

Az 1976. évi olimpián, illetve az 1977. évi világbajnokságon résztvett csapat figyelembevételével állítottuk össze a felkészítésben résztvevő „A” keretet, illetve a kiegészítő, a felkészítést segítő „B” keretet, melyekből előreláthatóan kialakítható lesz az ez évi világbajnokságra kiküldendő párbajtőr csapat.

Az „A” keretbe meghívást kapott:

Dr. Fenyvesi Csaba
 Erdős Sándor
 Pethő László
 Pap Jenő
 Kolczonay Ernő
 Székely Zoltán, továbbá
 Kulcsár Győző és
 Dr. Osztrics István

(E két utóbbi versenyző csak feltételesen, miután az őszi edzések beindításakor, fegyelmi okokból átmenetileg eltiltás alatt állt. Kulcsár csak 1978. januártól, Dr. Osztrics pedig március 30-tól kapcsolódott be a keret munkájába, s vett részt nemzetközi versenyeken.)

A „B” keret tagjai a válogatott csapat közvetlen felkészítését, mint edzőpartnerek szolgálták.

Felkészítési program

Fizikai alapozás: 1977. X. 1-től XI. 19-ig a sportegyesületekben, központi irányítással Budapesten és fizikai edzőtábor Romániában.

Szakmai alapozás: 1977. XI. 20-tól XII. 11-ig Budapesten

- központi foglalkozás a Sportcsarnokban heti 3 alkalommal,
- egyesületi edzés a szakosztályokban naponta

Szakmai alapozó tábor II. 1977. XII. 12-től 24-ig Budapesten

a román válogatottal együtt.

Szakmai alapozás III. 1977. XII. 26-tól 1978. I. 27-ig

- a sportegyesületekben és
- a Sportcsarnokban

A Sportcsarnokban heti három alkalommal tartott összevont foglalkozásokon - közvetlenül a Szövetség, illetve a fegyvernem vezető edzője által szervezett és irányított - asszó edzések jelentették a sulyponti felkészítési programot. Itt hetenként egy-két alkalommal a „B” keret és az öttusa keret bevonásával közösen rendezett verseny-edzések közvetlen ellenőrzési lehetőséget biztosítottak a versenyzők pillanatnyi felkészültségéről, technikai és taktikai képzettségéről, versenyképességéről és egymáshoz viszonyított tus-erejéről.

Versenyszak

Kiemelt versenyek:

I. hazai versenyek

II. 18-19.	I. tájékoztató verseny
III. 26.	Nemzetközi Budapest bajnokság
IV. 15-16.	II. tájékoztató verseny
V. 20.	egyéni magyar bajnokság

II. Nemzetközi versenyek

I. 28-30.	Milano, Bertinetti
II. 11-12.	Párizs, Monal K.
II. 25-26.	Tallin, Tallini Pallos
III. 4.	London, Martini K.
III. 4.	Bukarest, M. Savu ev.
III. 18-19.	Bern, Berni Nagydíj
III. 30-IV. 2.	Heidenheim, EK + egyéni
V. 13-14.	Bukarest, 4 nemzet versenye
V. 27.-VI. 4.	Bukarest, Szoc. orsz. versenye
VII. 13-23.	Hamburg, VB.

A kiemelt hazai versenyeken való indulás a válogatott keret tagjai számára kötelező volt.

Az „A” keret tagjai a szövetségi kapitány által – a fegyvernem vezető edzőjének bevonásával – kijelölt négy „A” kategóriájú nemzetközi versenyen vettek részt.

A bukaresti 4 nemzet versenyén való részvételünk, sorozatos sérülések miatt elmaradt.

Az utánpótlás tagjai, teljesítményük alapján a hazai versenyeken kívül a „B” kategóriájú versenyeken kaptak bizonyítási lehetőséget.

• Az értékelés az MVSZ által kidolgozott és jóváhagyott pontozás alapján történt.

Itt kell megemlíteni, hogy a legnehezebb erőpróbát jelentő „A” kategóriájú versenyeken kulcs-versenyzőink nem érték el a nemzetközi szint értékeléséhez kívánatos eredményt.

Kizárólag Pap Jenő ért el kiemelkedő eredményt a febr. 11-12.-én Párizsban megrendezett Monal Kupán, I. helyezéssel.

Rajta kívül Kolczonay Ernő márc. 18-19-én Bernben V. lett.

Edzések a versenyidőszakban

- az egyesületekben
- heti 3 alkalommal a Sportcsarnokban
- kiegészítő sportfoglalkozás heti két alkalommal

Itt kell megemlíteni, hogy Pethő László, aki a múlt évi világbajnokságon a legeredményesebben szerepelt – egyéniben V. helyezést ért el – az ez évi felkészítés utolsó szakaszában, május elején, edzés közben olyan súlyos sérülést szenvedett, hogy a további versenyekből, így a VB-re számításba jöhető versenyzők köréből is – remélhetőleg csak ideiglenesen – kiesett, pedig a korábbi versenyeredményei alapján a hamburgi csapatban is biztos helye lett volna.

A hazai és nemzetközi versenyek figyelembevételével az alábbi pont-táblázat alakult ki:

1. Kolczonay Ernő	177 pont
2. Dr. Osztrics István	100 pont
3. Székely Zoltán	98 pont
4. Pap Jenő	95 pont
5. Pethő László	91 pont
6. Kulcsár Győző	79 pont
7. Dr. Fenyvesi Csaba	76 pont
8. Erdős Sándor	68 pont

Az Edző Bizottság javaslata alapján, amely több mint 2 órás tanácskozás után született meg, alakult ki a Hamburgban szerepelt magyar párbajtőr csapat.

Itt kívánok rámutatni arra a tényre, hogy bár az Edző Bizottság magáévá tette azt az elvet, hogy a magyar párbajtőr csapat megérett a fiatalításra, azonban már az elmúlt évben is szerepeltetett, ujonnan beépített három fiatal: Kolczonay, Pap és Pethő közül egyedül Pethő váltotta be a hozzá fűzött reményeket, a másik két versenyző mind egyéniben, mind csapatban bizonytalanul szerepelt. Az ez évi ingadozó teljesítményük sem nyújtott kellő biztosítékot arra, hogy a rájuk váró feladathoz felnőve, az esetenként felvillanó, kiemelkedő képességeket is sejtető formát tudják produkálni és hogy végre a magyar párbajtőr csapat kiemelkedő egyéniségei közé tudnak emelkedni.

Ilyen mérlegelés után, a rutin hiány, valamint a technikai és taktikai éretlenség figyelembevételével, még a meglepetésszerűen magyar bajnokságot nyert Székely Zoltánt sem javasolta az Edző Bizottság abba a párbajtőr csapatba, amelyiktől ebben az esztendőben, az elmúlt évek sikertelenségei után, eredményesebb szereplést vártunk. Ezt a feladatot csak a két un. „öreg”, Kulcsár és Fenyvesi beállításával remélhettük.

Itt újból utalnom kell Pethő kiesésére, valamint arra, hogy a magyar bajnokság időpontjában a csapat még egy un. régebbi eredményes fiatal tagja: Erdős Sándor is kiesett a jelölhető csapattagok köréből, sérülése miatt.

Ilyen előzmények után, a szövetségi kapitány irányítása alatt 1978. V. 29-től VII. 8-ig, megszakításokkal Budapesten, ill. Tatán rendezett 6 hetes edzőtáborban folyt a közvetlen rákészülés.

Megítélésem szerint a felkészülési időszak és ezen belül a közvetlen rákészülési időszak igen hosszú volt és elsősorban nem fizikailag, hanem idegileg jelentett súlyos erőpróbát különösen az idősebb versenyzők számára.

A felkészülés időszakában rendezett, a fegyvernemen belül már meghonosodott un. ellenőrző versenyek viszonylag stabil, de csak általánosan jó, várható teljesítményt ígértek.

Erre természetesen csak az egymás elleni mérkőzések eredményeiből, az edzés terhelés viszonylagos stabil teljesítéséből lehetett következtetni.

Figyelembe véve az előző olimpia, s az elmúlt évi VB. eredményeit, valamint az általunk ismert nemzetközi erőviszonyokat, saját csapatunk teljesítőkétségének felmérése alapján a várható eredményt úgy értékeltük, hogy itt elsősorban egy rövid szó, a „ha” jelentette a kulcskérdést. „Ha” a rutinos versenyzőink a technikai és taktikai tudásuknak megfelelően szerepelnek; „ha” Kolczonay Ernő ott folytatja ezen a VB-n, ahol két évvel ezelőtt, amikor mint nagyon tehetséges versenyző mutatkozott be a világversenyeken; „ha” Pap Jenő keze „elsül” és Osztrics, az edzőtábor utolsó szakaszában elszenvedett sérülése ellenére, tudásához mérten, le tudja küzdeni idegi gátlásait, abban az esetben csapatunktól a legjobb teljesítmény is elvárható. Ebben foglaltuk össze azt a bizonytalan érzést, amellyel csapatunk várható teljesítményét megítéltük.

Ilyen előzmények után, 1978. jul. 11-én a többi csapattal együtt kiutaztunk Hamburgba. VII. 12-17-ig, a versenycsarnok mellett, az ottani rendőrség tornatermében, viszonylag nyugodt és jó körülmények között készült a csapat a VII. 18-án kezdődő párbajtőr egyéni versenyekre.

Ismeretes, hogy ennek a fegyvernemnek a mezőnye a többi fegyvernemhez viszonyítva is a legnépesebb és talán nem túlzunk, ha azt állítjuk, hogy a fegyvernem élvonalához tartozó csapatok száma is a legnagyobb, sőt a fegyvernem élvonala évről-évre új csapatokkal gazdagodik, pl. Csehszlovákia ebben az évben szintén betört az élvonalba.

Az egyéni verseny első fordulója 24, 5-6 fős csoporttal kezdődött, melyből 3-3 fő ment tovább, Versenyzőink közül

Fenyvesi	4:0
Kolczonay	3:2
Pap	4:0
Kulcsár	2:2
Osztrics	3:2 győzelmi aránnyal ment tovább.

Jellemző, hogy Kulcsár, a volt olimpiai és világbajnok Edlinggel egy csoportban vívott.

A 2. forduló 12, 6 fős csoportjából 4-4 fő jutott tovább. Itt

Fenyvesi	4:1
Kolczonay	4:1
Osztrics	2:3 aránnyal ment tovább, míg Kulcsár 2:3, Pap 1:4-es eredménnyel kiesett.

Kulcsár 2:2 állásnál régi mumusával Jacobsonnal került szembe, akitől sajnos vereséget szenvedett, és rosszabb találataránnyal kiesett.

Pap Jenő az egyéni versenyek alatt a nála többször előforduló „álmos” vivást produkálta, nem talált önmagára és így, csak egyetlen győzelmet szerezve, kiesett a további küzdelemből. A harmadik fordulóban 8, 6 fős csoportban 48 versenyző küzdött a 32-es direkt táblára való felkerülésért. Minden csoportból 4 versenyző jutott tovább. Mindhárom versenyzőnk tovább jutott, Fenyvesi és Kolczonay fölényesen

5:0, ill. 4:1-es győzelemmel, míg Osztrics csak 2:3-as aránnyal. Ebben a fordulóban Osztrics 2:2-es állásnál az akkor még kiemelkedő formát mutató Edling-gel vivta utolsó asszóját, s érezni lehetett, hogy pillanatnyilag sem fizikailag, sem idegileg nincs jó formában, vereséget szenvedett, de jobb találatáránnyal így is tovább jutott.

Ekkor volt egy olyan érzésem, hogy Edling jó teljesítménye alapján a ranglista élvonalában fog elhelyezkedni, míg Osztrics a táblázat alsó felére kerülve, nagy valószínűség szerint Edlinget kapja ellenfelül. E feltételezésem bekövetkezett. Osztrics másnapra úgy érezte, ki fogja verni Edlinget, ami majdnem be is következett. Az egymás elleni asszóban 8:7-re Osztrics vezetett, egy rövid átmeneti bizonytalanság azonban elég volt ahhoz, hogy a következő találatokat Edling adja, így Osztrics 10:8-ra kikapott és a vigaszágra került.

Kolczonay az olasz Pariettit kapta ellenfelül, s 10:7-re legyőzte és bekerült a 16 közé.

Fenyvesi a 32 között a fiatal Jablkowskival került szembe, 5:10-re kikapott és a vigaszágra került.

Kolczonay a 16 között a lengyel Strazalkával került össze, akitől sajnos 5:10-re kikapott.

A vigaszágon Osztrics ellenfele a magyar származású ausztrál Benkó volt, aki ugyan elsősorban töröző, de a párbajtört is igen jól forgatja, Osztrics 5:10-re kikapott és végleg kiesett a versenyből.

Fenyvesi első ellenfele a francia Boisset volt, akit igen jó vivással 10:4-re, a belga Ganeffet 10:3-ra, az olasz Bellonet 10:9-re győzte le és jutott a legjobb 12 közé. Itt a nagyon rutinos Janikowskit kapta ellenfelül és 5:10-re vereséget szenvedett. Ebben az asszóban Fenyvesi elsősorban fizikailag nem bírta a versennyel járó megterhelést.

Kolczonay vigaszági ellenfele a svájci Poffet volt, akitől 3:10-re vereséget szenvedett és ő is kiesett a további versenyből.

Versenyzőink egyéni szereplése alapján csapatunk a 6-os rangszámot kapta. A verseny előtti értekezletünkön egyetértettünk abban, hogy a csapatversenyeken csak az egyéni képességek teljes kibontakoztatásával, a csapat érdekeinek szem előtt tartásával, a küzdőképesség fokozásával érhetjük el az általunk remélt, de sokak által alig hihetőnek mondott olyan eredményt, ami a fegyvernem hagyományainak megfelelő végső helyezést biztosíthatja.

Tömören úgy foglalhatnám össze, hogy a versenyt megelőzően a csapat hangulata elszánt és egységes volt.

VII. 21-én 25 csapat részvételével kezdődött a párbajtör csapat selejtező verseny, ahol a 6. helyen álló magyar csapat Luxemburg és Kina csapatával került össze. Ha mindkét csapatot legyőzzük, bekerülünk a legjobb 16 közé.

Első ellenfelünk a Luxemburg csapatától szoros vereséget szenvedett Kina volt. Velük szemben, az előzetes tervtől eltérően a sérült Osztrics helyett Dr. Fenyvesi pihent. Az egészen jól képzett és jól küzdő kínai csapatot 10:5-re győztük le, Osztrics 4, Kolczonay 4, Kulcsár 3-ból 2 győzelemmel, (mivel az utolsó mérkőzésre Fenyvesi lépett be, hogy bemelegítsen) és Pap 1 győzelmet szerzett.

A második mérkőzés a kínaiakat legyőző - de már az egyéni küzdelmekben a magyar versenyzőknek itt-ott kellemetlen percek szerző luxemburgi csapat ellen folytatódott.

Osztrics helyett Fenyvesi vivott és 3 győzelmet szerzett, Kolczonay fokozatosan formába lendülve itt még jobb teljesítményt nyújtott, mint az előző mérkőzésen, újból 4 győzelemmel, míg Kulcsár és Pap egy-egy győzelemmel állt.

Ezzel a teljesítménnyel a magyar csapat feljutott a 16-os táblára, a legjobb 8 közé kerülésért már direkt kieséssel folytatódott a verseny. Ellenfelünk az USA csapata volt. Biztonságra törekedve, a csapatból kihagytuk az előző csapat ellen bizonytalanul vivó Pap Jenőt azzal, hogy energiáját gyűjtse a másnapi küzdelmekre. Az USA csapata nem is jelentett nehézséget, összesen 2 kettős vereséget produkált a magyar csapat ellen, mindkettőt a magyar származású Pesthy szerezte Osztrics és Fenyvesi ellen.

Igy csapatunk 8:0-ás győzelemmel került a legjobb 8 közé, ahol az első napi eredmények alapján ellenfelünk az NSZK csapata lett.

Az NSZK és a magyar csapaton kívül ezen az ágon helyet kapott még a francia és a lengyel csapat, a másik szárnyon pedig Svédország, Csehszlovákia, Szovjetunió és Svájc.

Az első nap teljesítményének általános értékelése után a csapatkapitánnyal úgy állapodtunk meg, hogy a másnapi, NSZK elleni nagyon fontos mérkőzésre az egyéni és az eddigi csapatmérkőzéseken is bizonytalanul vívó Pap Jenő nélkül állunk ki, viszont egy éjszakai töprengés után úgy éreztem, itt az edeje annak, hogy a sok feltételezett „ha” közül egyet ezen a döntő jelentőségű mérkőzésen megvalósítsunk. Így reggel már véglegesen azt javasoltam, hogy Pap Jenőt, aki egyébként is látszólag igen harcos szellemenben ébredt és várta a küzdelmet, bevetjük az NSZK csapata ellen és Kulcsár marad tartalékban.

Ebben az összeállításban kezdtünk, ugyanazzal a taktikai felállással, ami a magyar csapatnak már évek óta sajátja, hogy az alsó szektorból indulva támaszkodunk arra a kezdő emberre, akitől már a kezdésnél győzelmet várunk.

Ezt a feladatot az erre a VB-re beérett Kolczonay már az előző napi versenyeken is magabiztosan vállalta és sikerrel állta meg helyét.

Várakozásunkban nem csalódtunk. A soronkívül beállt Pap Jenő három győzelme mellett Dr. Fenyvesi is 3 győzelmet szerzett, Kolczonay 3-ból kettőt, Osztrics a Fischer helyett beállt Beckmann ellen győzött, ami elég volt a magyar csapat 9:6-os győzelméhez, így Kolczonaynak a negyedik mérkőzését már le sem kellett vívnia.

Jellemző, hogy az egyéni világbajnok Pusch, ezen a versenyen csak két győzelmet tudott szerezni.

A magyar párbajtőr csapat így bejutott a legjobb 4 közé, ahol az igen jó lengyel csapat ellen győző francia csapattal kerültünk szembe, míg a másik ágon Svédország és a Szovjetunió mérkőzött.

A francia csapat ellen, ahol a vezéregyéniség a VB. egyéni versenyén II. helyezést elért Ribout volt, mellette Picot, Salese és Boisset vívott.

A magyar párbajtőr csapat az NSZK elleni összeállításban állt fel és 9:6-ra győzött, annak ellenére, hogy Ribout mind a 4 mérkőzését megnyerte és összesen 6 találatot kapott. (Itt kell megjegyezni, hogy Ribout az előző két csapat ellen is minden asszóját megnyerte.)

A francia csapat ellen elsősorban Osztrics és Fenyvesi vívott kitűnően, Pap Jenőt, aki két mérkőzést vesztett, lecseréltük Kulcsárral, aki a hátralévő két mérkőzést megnyerte. Ezt kiegészítette Kolczonay egy győzelme, akinek utolsó mérkőzését már itt sem kellett levívnia.

E győzelemmel a magyar csapat a döntőbe jutott és azzal a tudattal vonultunk szállásunkra déli pihenőre, hogy esti ellenfelünk a többszörös világbajnok svéd csapat lesz. Szálláshelyünkön értesültünk arról, hogy a Szovjetunió csapat megverte a svéd csapatot szoros küzdelemben és az esti döntő mérkőzésen ellenük fogunk vívni.

A magyar párbajtőr csapat, ismerve szovjet ellenfelét, azt nem lebecsülve, magabiztosan készült a döntőre. Ismeretes, hogy a szovjet csapat is alaposan megfiatalodott, Lukomszkij mellett a magyar közönség által is ismert Abusahmetov, valamint az ifjúsági korból éppen csak kiöregedett Hondogo és Karagjan összetételben állt fel. A magyar csapat pedig a most már kialakult Fenyvesi, Kolczonay, Osztrics, Pap Jenő összetételben vette fel a küzdelmet.

Most is Kolczonay kezdett a szovjet csapat legfiatalabb tagjával, Hondogoval. A tőle megszokott lendületes akciókkal 3:0 arányban vezetett, ohonnan meglepetésre 3:5 arányu vereséget szenvedett.

Ezt követte a Pap-Karagjan asszó, melyben a két versenyző egymást tisztelve, valósággal végigsétálta a vívőidőt, ezzel kettős vereség született.

Az utána következő Fenyvesi-Lukomszkij mérkőzésen versenyzőnk 3:5-re kikapott, így a szovjet csapat két győzelemmel és egy kettős vereséggel állt.

Ezt követte az Osztrics-Abusahmetov asszó, mely szintén kettős vereséggel végződött.

A döntő jelentőségű szovjet-magyar mérkőzést azért írom le ilyen részletesen, mert ez a küzdelem annyi taktikai elemet tartalmazott, amit az eddigi világversenyeken nem volt alkalmam látni.

A további folytatás is bővelkedett ilyen rendkívüli küzdelem közepette született taktikai elemekkel.

A következő csörtében Pap 5:2-re győz Hondogo ellen, míg Kolczonay 5:4-re győzte le Lukomszkijt.

Ezután következett a Karagjan-Osztrics találkozó, mely egyetlen találat nélkül, kettős vereséggel végződött.

Fenyvesi Abusahmetov ellen győz 5:2-re, Pap ugyancsak 5:2-re veri Lukomszkijt. Ezzel 4:2-re átvettük a vezetést.

A következő csörtében Kolczonay 5:3-ra veri Abusahmetovot, Osztrics azonban 4:3-as vezetés után veszít Hondogoval szemben.

A következő asszót Fenyvesi vivja Karagjannal, 5:2-re veszít, majd Osztrics következett Lukomszkijjal, mely 5:3-as szovjet győzelemmel zárult. Ekkor az állás 5:5.

Pap következett az Abusahmetov helyett beállított Dunajevvel, a találkozó kettős vereséggel végződött. Ez volt a negyedik kettős vereség.

Hátra volt még a Fenyvesi-Hondogo asszó, melyet Fenyvesi 0:1-ről, az utolsó percben 5:2-re nyert meg.

Az utolsó csörtében Kolczonaynak már csak egy találatot kellett adnia Karagjannak ahhoz, hogy a magyar csapat világbajnok legyen. Ezt a találatot 0:3-as állás után Kolczonaynak egy lerohanó támadással sikerült bevinnie, s ez a magyar csapat aranyérmét jelentette.

Itt meg kell jegyezni, hogy a magyar párbajtőr-csapat utoljára 1972-ben a müncheni olimpián és ezt megelőzően, 1971-ben Bécsben állt a dobogó legmagasabb fokán.

Ha a fegyvernem nemzetközi helyzetét vizsgáljuk, elsősorban két kiemelkedő egyéniséget kell megemlítenünk: az újból világbajnokságot nyert Pusch-t (NSZK) és az ifjúsági korból alig kinőtt francia Ribout-t. Döntős volt még a neves svéd Jacobson, aki ugyan a vigaszágról került be, de még mindig az egyik legeredményesebb párbajtőr-vívó. Számottevő sikert könyvelhet el a két svájci: Kauter és Giger is, de az ő vívásuk nem olyan látványos és élményszerű, mint az elsőként említett két klasszis.

Nagy meglepetés a lengyelek fiatal versenyzője, Jablkowski, akit a vívóvilág eddig egyáltalán nem ismert.

Természetesen sok nagy egyéniség és kiváló versenyző van a vert mezőnyben is. Ezek között még mindig számontartják két idősebb versenyzőnket, Kulcsárt és Fenyvesit, valamint a fiatal generációhoz tartozó Osztricsot, Pap Jenőt és most már Kolczonayt is. Figyelembe véve, hogy az évenként megrendezésre kerülő világbajnokságokat a 4 évenként rendezett olimpia egy-egy mérföldkövének szoktuk tekinteni, már az előző években igyekeztünk kialakítani azt a csapatot, amellyel az elkövetkező olimpián kívánunk szerepelni. Ezt a célkitűzésünket az elmúlt évben Buenos-Aires-ben, illetve Hamburgban - ahol párbajtőr-csapatunk egyéniben mérsékelt, csapatban viszont kiemelkedő teljesítményt ért el - csak részben tudtuk megvalósítani.

A bevezetőben már említettem, hogy az elmúlt esztendőben beépített fiatal versenyzők közül egyedül Pethő László nyújtotta azt a teljesítményt, melynek alapján biztosan lehetett az olimpiai csapat tagjának tekinteni.

Ebben az esztendőben egy feltételezetten egészséges Pethő mellő beérett és felsorakozott Kolczonay Ernő és Pap Jenő. Negyediknek kell említenem, az ezen a versenyen, elsősorban sérüléséből eredő fizikai és ennek következtében pszichikai gátlásokkal is küzdő, de technikailag a legmagasabb szinten álló fiatal versenyzőnket, Osztricsot, aki az 1975. évi budapesti világbajnokságon 3., az 1976-os olimpián pedig 5. helyezést ért el.

Illúzió lenne abban a hitben ringatni magunkat, hogy a világbajnoki siker tudatában ismét halogathatjuk a csapat további fiatalítását.

Nagy multu és a csapatban ezen a VB-n is kitűnően helytállt idősebb versenyzőink minden elismerést megérdemelnek és meg kell találni a módját annak, hogy eddigi eredményeiket és képességeiket figyelembe véve, továbbra is a magyar párbajtőr fegyvernemet segítsék.

Tudatában vagyunk annak, hogy a fegyvernem utánpótlása nagyon szegény. Az eddig felsorolt versenyzőkön kívül meg kell említeni - a világbajnoki csapatban nem szerepelt, de a jövőben mint csapattag szám-bajjehető - a már nem a legfiatalabb korosztályhoz tartozó, de nagy tapasztalatokkal rendelkező Erdős Sándort, valamint az ez évben magyar bajnokságot nyert Székely Zoltánt.

Rajtuk kívül még az ez évben Tatabányán feltűnt Hegedüst kell bevonnani a válogatott keret munkájába, hogy ott megfelelő légkörben, technikailag és taktikailag érett versenyzővé fejlődjön.

Alig lehet remélni, hogy a jelenlegi „B” keret tagjai közül bárki is elérhesse azt a szintet, hogy a csapatba kerülve, a fegyvernem hagyományainak megfelelően tudjon szerepelni. Ifjúsági versenyzőink sajnos, szintén távol állnak a válogatottságtól.

Az olimpiát megelőző, 1978-79-es évben az olimpiai csapatot véglegesen ki kell alakítani és a Melbourne-ben megrendezésre kerülő VB-n már az olimpiára számításba kerülő magyar párbajtőr-csapatot kell indítani.

Kard csapat

A felkészülés folyamán és a világbajnokság alatt rendkívüli esemény vagy fegyelmetlenség a kardcsapatnál nem fordult elő.

A kardválogatott keret szakmai felkészülése az edzők által ellenőrzötten, az elnökség részéről jóváhagyott felkészülési tervnek megfelelően történt, úgy egyesületi mint válogatott szinten.

A fizikai és szakmai edzések aránya a válogatottnál megfelelő volt: egy kiegészítő és három szakmai, melyből egy alkalommal a mesterek iskoláztatták tanítványaikat.

A szakmai edzések az Edző Bizottság és az érdekelt edzők által elfogadott felkészülési terv szerint történtek. Az éves versenyeztetést az új csapatkeresés szellemében hajtottuk végre, a számításba vett versenyzők közel egyforma lehetőséget kaptak. Ezek a versenyek úgy egyéni mint csapat vonatkozásban igen pozitív képet mutattak. (Megjegyzendő, hogy Gedóvári Imre másodszor szerezte meg a nemzetközi kategóriát, a fiatal Nébald György pedig a VB-ig már 68 pontot gyűjtött össze.)

Tekintettel a csapat viszonylag fiatal életkorára a megfelelő közösségi szellem kialakítása volt az elsődleges szempont, melyet fő nevelési célként tüztünk magunk elé. Ez nagymértékben hozzájárult az új csapat moszkvai és varsói győzelméhez, versenyzőink önbizalmát növelte, ellenfeleinket pedig bizonyos mértékig csökkentette.

A VB-n szerepelt versenyzők rövid értékelése:

Gerevich Pál

Az elmúlt évben megszerzett aranyéremmel járó nyomás alól nehezen szabadult fel. Munkáját sérülés is hátráltatta. Évközi mérsékelt egyéni szereplése után a VB-n magára talált, magabiztos vivással egyenes ágon került a döntőbe, ahol ötös holtverseny után a IV. helyen végzett. Volt olyan alkalom, amikor a VB. megnyerésétől egy tus választotta el. Válogatottunk fő erőssége, az olimpia szempontjából egyéni nagy eredményre képes versenyző.

Gedóvári Imre

Az év folyamán nagy versenyek megnyerésével hívta magára fel a figyelmet, beérett klassziszt bizonyítva. Sajnálatos módon a Luxardon megsérült, ennek ellenére a VB. megnyerésének egyik esélyese volt. Az évközi nagy eredmények pszichikailag nyomták, túl korán jött formába. Pszichikai fáradtsága miatt a zsüri tévedések kissé bizonytalanná tették. A döntő kapujában Maffei-vel vívott asszójában három téves ítélet sujtotta, ezen nem tudta tultenni magát. Jövő évi versenyeztetését nagyobb körültekintéssel kell megszerveznünk.

Az olimpia szempontjából egyéni nagy eredményre esélyes versenyző.

Nébald György

Az év egyéni és csapatversenyein igen jól szerepelt, a VB-n egyéniben sem keltett csalódást. Jó idegrendszerű, technikás versenyző. A döntő kapujában esett ki. Gedóvárival való összekerülése a vigaszágon szerencsétlen körülmény volt a magyar csapat számára. Fiatal kora ellenére beérett versenyzőnek tekinthető.

Olimpia szempontjából egyéni nagy eredményre esélyes versenyző.

Hammang Ferenc

Évi szorgalmas munkájának eredményeképpen ismét megérdemelten volt a válogatott tagja. Rendkívül nehéz csoportból verekedte magát a direkt-ágra, ahol kiesett.

Nagyházi Zoltán

A csapat ujonca. Igen pozitív közösségi szelleme és az elmúlt évek csapatversenyein mutatott eredményei tették válogatottá. Élete első VB-jén érthető elfogultsággal vívott, a második fordulóban kiesett.

Csapat vonatkozásban:

Az együttes egész év folyamán több alkalommal szerepelt együtt, melynek eredménye a VB. megnyerésében csúcsonodott ki. Külön megjegyzendő az a csapatszellem, küzdőképesség, ami a csapat mind az öt tagját áthatotta és egyértelmű elismerést váltott ki úgy a szakemberek, mint a kardvívásra nagyon igényes közlemény körében.

A csapat minden tagja minden szituációban képességének legjavát nyújtotta, mindenki vívott minden csapat ellen, és technikai tudásuk mellett küzdőképességből is jelesre vizsgáltak.

Belső célként az illetékes edző kollégákkal egyetértésben a világbajnokság elérése volt a feladat, melyet tudatosítottunk is versenyzőinkkel, akik ezt elbirták, minden tusért megharcoltak, ezért mindnyájuk szereplését a legnagyobb elismerés illeti meg.

Kardvívóink egyéni és csapatszereplése alapján azt a következtetést vonhatjuk le, hogy a velük kapcsolatos munkában jó uton járunk.

Az aranyérem megszerzése ellenére a jövőben nagy figyelmet kell fordítanunk tehetséges, fiatal versenyzőink érlelésére, tervszerű versenyeztetésére. (Pl. Bujdosó, Varga, Riba szerepeltetése a VB. ötös mellett csapatban.)

Tekintettel a jövő évi világbajnokság időpontjának egy hónapos eltolódására, javasoljuk, hogy a közös felkészülési munka januárban kezdődjék el, melyet az elmúlt évben, a világbajnoki edzőtáborban, valamint a világbajnokságon szerzett új benyomásaink leülepedése után, a későbbiekben a kard szakágra kidolgozott edzéstervek alapján szeretnénk végrehajtani.

Pézsza Tibor
Zarándi Csaba

Megjelenik havonta egyszer. Szerkesztőség: 1143. Budapest, Dózsa György út 1-3.

Előfizethető bármely postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben, a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V, József nádor tér 1. szám, Postacím 1900 Budapest) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámára. — Egyes szám ára 4,50 Ft, Előfizetési ára egy évre 48,— Ft. Számonként kapható a Sportpropaganda Vállalat Terjesztési Oszt. 1061 Bp. Népköztársaság útja 6. sz.
ISSN 0133-251x INDEX SZ.: 26.922
